

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z odwołania Z. w Polsce Oddziału w Ł.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w Ł.
z udziałem zainteresowanych: W. M. K., J. S. K., W. B., L. D., M. L. i A. M. o
podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 3 września 2019 r.,
wniosku organu rentowego o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 17 lipca 2019 r., sygn. akt I UK 303/18,

**na podstawie art. 351 § 1 k.p.c. uzupełnia postanowienie Sądu
Najwyższego z dnia 17 lipca 2019 r., I UK 303/18, w ten sposób, że
dodaje punkt 3. w brzmieniu:**

**„3. zasądza od Z. w Polsce Oddziału w Ł. na rzecz Zakładu
Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziału w Ł. kwotę 1.200 (jeden
tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.”**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z 6 marca 2018 r., w wyniku uwzględnienia
apelacji organu rentowego zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z 28 października
2016 r. w ten sposób, że oddalił odwołania płatnika składek Z. w Polsce Oddziału w
Ł. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziału w Ł., którymi
ustalono, że zainteresowani podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym

(emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu) jako zleceniobiorcy zatrudnieni przez płatnika składek na podstawie umowy zlecenia (umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy o zleceniu).

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) wniósł płatnik składek Z. w Polsce Oddział w Ł., zaskarżając wyrok ten w całości, w odniesieniu do wszystkich zainteresowanych.

Odpowiedź na skargę kasacyjną wniósł organ rentowy, domagając się zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika ZUS według norm przepisanych w kwocie 1.440 zł, odpowiadającej wynagrodzeniu pełnomocnika w najniższej wysokości w postępowaniu kasacyjnym w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych (240 zł), przy uwzględnieniu zaskarżenia przez płatnika składek sześciu decyzji organu rentowego dotyczących sześciorga zainteresowanych.

Postanowieniem z 17 lipca 2019 r. Sąd Najwyższy przyjął do rozpoznania skargę kasacyjną w części dotyczącej jednego z zainteresowanych i odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej w części dotyczącej pozostałych pięciorga zainteresowanych. Nie orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego.

W piśmie procesowym, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 29 lipca 2019 r., pełnomocnik pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. wniósł o uzupełnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 17 lipca 2019 r. przez zamieszczenie w nim dodatkowo orzeczenia o kosztach zastępstwa procesowego w zakresie, w jakim odmówiono przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, i zasądzenie od skarżącego płatnika składek na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych w kwocie 1.200 zł (czyli 5 x 240 zł).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 351 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu – od jego doręczenia, zgłosić wnioszek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego

orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Z mocy art. 361 k.p.c. przepis ten stosuje się odpowiednio do postanowień sądu.

Według art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Przywołane przepisy mają zastosowanie do Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym (z mocy art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c.).

Postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lipca 2019 r. kończyło postępowanie kasacyjne w części dotyczącej tych pięciorga zainteresowanych, w stosunku do których Sąd ten orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Z tej przyczyny w części, w jakiej doszło do odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i definitywnego zakończenia postępowania kasacyjnego, Sąd Najwyższy powinien był orzec również o zwrocie na rzecz pozwanego organu rentowego kosztów postępowania kasacyjnego, w szczególności kosztów zastępstwa procesowego, związanych z wniesieniem odpowiedzi na skargę kasacyjną.

Wniosek pełnomocnika organu rentowego o uzupełnienie postanowienia został wniesiony w terminie (dwóch tygodni od doręczenia pełnomocnikowi organu rentowego odpisu postanowienia z 17 lipca 2019 r.) i okazał się uzasadniony. W związku z tym na podstawie art. 351 § 1 i 3 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. oraz art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł o uzupełnieniu postanowienia z 17 lipca 2019 r. w sposób opisany w sentencji. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika ustalono na podstawie § 9 ust. 2 i § 10 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 265).